Czasy.	Liczby i Osoby.	*Indicativus.*	*Conjunctivus.*
Aoristus I.	*Sing.* 1.	ἐ-βουλεύ-θ-ην radzono	βουλευ-θ-ῶ aby o
	2.	ἐ-βουλεύ-θ-ης o mnie	βουλευ-θ-ῆς [mnie ra-
	3.	ἐ-βουλεύ-θ-η	βουλευ-θ-ῇ dzono
	Dual. 2.	ἐ-βουλεύ-θ-ητον	βουλευ-θ-ῆτον
	3.	ἐ-βουλευ-θ-ήτην	βουλευ-θ-ῆτον
	Plur. 1.	ἐ-βουλεύ-θ-ημεν	βουλευ-θ-ῶμεν
	2.	ἐ-βουλεύ-θ-ητε	βουλευ-θ-ῆτε
	3.	ἐ-βουλεύ-θ-ησαν	βουλευ-θ-ῶσι(ν)
Futur. I.	*Sing.* 1.	βουλευ-θή-σ-ομαι będą ra-	niemasz
	2.	βουλευ-θή-σ-ῃ att. ει [dzili	
		itd., jak *Ind. Praes.* [o mnie	
Aor. II.	*Sing.* 1.	ἐ-τρίβ-ην [tarto mnie	τριβ-ῶ gdyby mnie
	2.	ἐ-τρίβ-ης itd., jak *Aor. I.*	τριβ-ῆς [tarto
			itd., jak *Aor. I.*
Fut. II.	*Sing.* 1.	τριβ-ή-σ-ομαι	niemasz
	2.	τριβ-ή-σῃ, att. ει	
		itd., jak *Fut. I.*	
Adjectiva verbalia: βουλευ-τός, ή, όν, obradowany, a, e.			

O Akcencie Słowa.

§. 93.

1. Za ogólne prawidło uważać należy, że **Akcent w Słowie tak daleko wtył się posuwa, jak tylko natura zgłoski końcowéj tego dozwala**, np. βούλευε, βουλεύομαι, παῦε, τύπτε, βούλευσον, παῦσον; ale βουλεύεις, βουλεύειν.

2. Toż samo prawidło rozciąga się do Słów **złożonych** z Przyimków, z tem jednak ograniczeniem, że Akcent Słowa na tę tylko zgłoskę Przyimka dwuzgłoskowego paść może, która już przed złożeniem miała akcent, że w Słowach złożonych z dwóch Przyimków Akcent tylko na bliższy Przyimek pada, i że tenże Akcent nigdy za Augment nie może się cofnąć. Azatem:

φέρε πρόσφερε, λεῖπε ἀπόλειπε, δῶμεν ἔνδωμεν, φεῦγε ἔκφευγε, οἶδα σύνοιδα, ἧμαι κάθημαι;
ale παράσχες, ἐπίθες, περίθες, ἀπόδος; συνέκδος; παρέσχον, ἀνέσχον, ἀνέσταν, προσεῖχον, ἐξῆγον.

Wyjątki od prawidła ogólnego:

1. Akcent spoczywa na zgłosce **ostatniéj** w następujących formach:

a) w *Infin. Aor. II. Act.* jako *Circumflex*, a w *Masc.* i *Neut. Sing. Partic.* tegoż Czasu jako *Acutus*, np. λιπεῖν, λιπών, όν, tudzież w Osobie II. *Sing. Imper. Aor. II. Act.* następujących pięciu Słów: εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ, λαβέ i ἰδέ.

b) W *Imperat. Aor. II. Med.*, np. λαβοῦ, θοῦ, (od τίθημι).